

Rakel Helmsdal

Gómiel skuld

Útvarpsleikur

Persónar í leikritinum:

Norma Klingspor	sakförari, leiðandi sakförari á einum stovni við fleiri sakförarum, 42 ár <i>Princippföst kvinna, von at taka sær av øllum</i>
Hjalti Klingspor	bókhaldari á sakförarastovninum hjá Normu, 40 ár, beiggi Normu. <i>Lítlibeiggi, onki egið initiativ</i>
Gelika Klingspor	skrivstovukvinna á sama stovni, 40 ár, gift við Hjalta <i>Effktiv, slatrut, uttan stórvegis vísiðinir ella skruplar</i>
Betta Tullinius	sálarliga veik kvinna, 37 ár <i>Óstabil, neurotisk, við tvangstankum</i>
Bartal Caliban	ókent starv, 40 ár <i>Nonchalentur, lívsnjótari, tekur tingini sum tey eru</i>
+ teirra røddir sum børn, og nakrar røddir av av minni týðningi.	

Um leikararnir eru nóg góðir, skulu vaksna- og barnarøddin hjá teimum 5 høvuðspersónunum spælast av sama leikara. Hinir smáleiklutirnir kunnu lættliga spælast av 3 persónum.

Ljóðinstruktiónir:

Nútfíðs-scenurnar. Hetta eru tey støðini leikurin gongur fyri seg. Tað er týðningarmikið, at ljóðeffektirnar fáa lurtaran at kenna seg at vera í hesum "rúmunum", heilt eyðkend ljóð úr hesum trimum umhvørvinum. Tey trý støðini verða hereftir bara refererað til við hesum nøvnum. Ljóðkulissurnar eiga í flestu førum at vera tiknar upp áðrenn røddirnar, so leikararnir kunnu kenna seg at vera í umhvørvinum og kunnu tilpassa seg ljóðini.	
<u>Ljóðmynd 1:</u> Gøtan	Ein gøta har vanliga nógv ferðsla er, bilar, bussar, einkultur lastbilur. Fólk ganga framvið, ljóð av fartelefonom, rulluskoytum, hostan, smáprátan av gangandi fólki og annað.
<u>Ljóðmynd 2:</u> Skrivstovan	Skrivstovurúm, suð frá teldum og printarum, av kontórstólahjólum, klíkkjan av knøttaborðið, útvarpstól, sum ljóðtapet.
<u>Ljóðmynd 3:</u> Urtagarðurin	Kvirt og róligt, harmoni. Fuglar láta, lot í trøum, surran av smákyktum, tá tey ganga hoyrist, at tað er ymiskt undirlag, mold, grús ella flisar
Minnis-scenurnar: Hetta eru scenurnar har persónarnir minnst á hendingaranar í fortíð teirra, sum eru avgerðandi fyri tað sum hendur í nútíðini. Fyri at fáa kenslu av, at hetta eru minnir, ikki "veruleiki", skal tað líkasum vera "ov nógvur rúmklangur", eitt heldur hvølt, óveruligt ljóð, sum fyrigekk hetta í einum tómrúmi, sum ein klár detalja mitt í eini stórari svartari mynd. Hesar scenur eru markeraðar við bláari bakgrund .	
<u>Ljóðmynd 4:</u> Byggin	Vindur, ró, bert onkur einkultur bilur, havið nærhendis, suð av aldum
<u>Ljóðmynd 5:</u> Strondin	Aldusuð nær, vindur, ljóð av sjófuglum
<u>Ljóðmynd 6:</u> Heim, Betta	Kvirra, bert tik-takkið av einum bornholmarauri
<u>Ljóðmynd 7:</u> Heim, Norma & Hjalti	Larmur av smábørnum í bakgrundini, nógv óljóð, t.d. ein ketil sum ýlir, heldur kaotisk ljóðmynd
<u>Ljóðmynd 8:</u> Heim, Gelika	Útvarpið sum ljóðtapet, poptónleikur
<u>Ljóðmynd 9:</u> Heim, Bartal	kvirra
Allar ljóðeffektir eru markeraðar við gráari bakgrund .	

Ljóðmynd 1: Gøtan. Ljóð av tveimum fólku renna á hvørt annað.	
Hjalti	Pínadoyð, ansa tær hvar tú gongur!!
Bartal	Umberi, sá teg ikki. – Halt kjaft! Er tað ikki Hjalti!?
Hjalti	<i>(illa við)</i> Kennast vit?
Bartal	Tað skuldi eg meint. Kennir tú meg ikki aftur? Tað eri eg, - Bartal!
Hjalti	<i>(harkar)</i> hrm, eg kenni ongan Bartal. Tú manst mistaka meg fyri onkran annan.
Bartal	Men tú eitur Hjalti, ha'? Og Norma er systir tín, ha? Minnist tú ikki sildrekan?
Hjalti	Eg kenni ongan Bartal. Tygum mugu halda mær til góðar, eg skal á fund.
Bartal	Tygum! So skal man hoyra tað við. <i>(flennur)</i> .
Fótafet hoyrast skunda sær burtur, og ein tung úthurð sum smekkar.	
Bartal	<i>(tosar við onkran sum kemur framvið)</i> Ársaka, kundi tú sagt mær, hvar Klingspors Advokatvirki er?.
rødd	Tað er beint har, handan hurðin, ið akkurát fór aftur.
Ljóðmynd 4. Ein stórir drongur hoyrist koma rennandi, 4 onnur børn koma gangandi móti honum. 3 teirra eru javngomul, um 10 ár, ein genta, Betta, er yngri, um 7 ár, og ein, Norma, eldri, um 12 ár.	
Hjalti	Hey Bartal! Hví rennur tú so?
Bartal	Hevur tú ikki sæð hann, Hjalti? Ein sildreki er komin upp í fjøruni!
Norma	Ein sildreki? Ein hvalur?
Bartal	Koma tit oman í fjøruna at hyggja?
Hjalti	Ja, kom!
Gelika	Ja!
Betta	<i>(rødd av yngri gentu)</i> Kann eg sleppa við?
Hini	Nei!
Betta	Hví ikki?
Gelika	Tí!
Hjalti	Vit tíma ikki at hava smábørn við!
Bartal	Jú kom bara, Betta.
Tey renna avstað, tosa meðan tey renna.	
Norma	Hvat skulu vit gera við hann?
Betta	Gera við hann? Hví skulu vit gera nakað við hann, Norma?
Norma	Hví skulu vit fara at hyggja at honum, um vit ikki skulu gera nakað við hann? Og um tú onki vilt gera, so kanst tú bara lata vera við at koma við.
Gelika	Vit kunnu renna oman á honum.
Hjalti	Hann er hálur, Gelika.
Gelika	Ja, tað er tað sum er stuttligt!
Bartal	Vit kunnu skera búkin upp, so at innvølinir detta út!
Betta	Bartal! Tú er forbiðið ólekkur!
Bartal	Ikki eg, hvalurin er!
Norma	Og hvat skulu vit so gera við tann krudva hvalin og innvølinar?
Bartal	Vit kunnu spæla røvarapoliti, og so kunnu vit brúka garnarnar til at binda røvarnar við. Eg vil vera politi!

Gelika	Og eg!
Betta	Kann eg eisini?
Norma	Nei!
Bartal	Alt í lagi, so eru eg, Gelika og Betta politi, so eru Norma og Hjalti røvarar.
Hjalti	Tað er ikki fyri mark, tað er trý móti tveimum, eg spæli ikki við.
Bartal	Tað eru altíð fleiri politistar enn røvarar! Og Betta er ikki so stór.
Norma	Bartal, hví skalt tað vera tú, sum avger hvør er hvør?
Bartal	Tí eg fann uppá spælið.
Ljóðmynd 5. Tey renna, og steðga so knappliga	
Hjalti	Skít, har er fult av vaksnum!
Hini	Skít.... Áhhh (etc...)
Bartal	Eg veit!
Norma	Hvat veitst tú?
Bartal	Vit koma bara aftur í kvøld.
Hjalti	Í kvøld? Tá er myrkt.
Bartal	Sjálvandi er tað myrkt. Og so eru ongin vaksin har longur. Og tá riggar tað nógv betur, eisini at spæla røvarapoliti. Eg eri politi!
Gelika	Og eg!
Betta	Eisini eg.....
Norma	Eg eri røvari.
Hjalti	Eg spæli ikki við, tað eru alt ov nógv politi.
Norma	Bilar onki, vit renna skjótari, so tey fanga okkum ikki, og eg veit okkurt smart, vit kunnu gera. Okkurt ræðuligt!
Hjalti	Ja? - Okey, so eri eg eisini røvari.....
Betta	kann eg ikki eisini sleppa av vera røvari?
Norma	Nei! Eg vil ikki hava teg við.
Bartal	Nei, tað kanst tú ikki, tað er alt langt síðani avgjørt, tú ert í parti við mær. Og vit fanga tey eisini sum onki, og so binda vit tey við teimum stinkandi innvølunum hjá sildrekanum.
Ljóðmynd 2: Hurðin fer upp og maður kemur inn.	
Hjalti	Norma, hevur tú stundir eina løtu?
Norma:	Tað skal so ikki vera leingi. Hvat er tað, Hjalti?
Hjalti	Gita hvønn eg møtti niðri á gøtuni beint nú?
Norma:	Sum tú sært út, so man tað vera hinum versta sjálvum, ella beiggja hansara.
Hjalti	Kollgitt! Tað var Bartal!
Norma:	Bartal? Meinar tú.....?
Hjalti	Ja.
Norma:	Ert tú vísur í, at tað var hann? Tað eru 30 ár síðani.....
Hjalti	Tað var hann. Hann skal hava eina plastiska operatióin fyri at broyta hatta andlitið! Hann er akkurát líka ljótur enn.
Norma:	Bartal var ikki ljótur, - misháttur, alt í lagið, men so sanniliga ikki ljótur!
Hjalti	Konufólk! - Men tað var altso hann og hann kendi meg aftur, og fór at tosa um sildrekan og teg og soverið. Eg latst sum eg kendi hann ikki og fór.

Norma:	Hví tað? Hann mundi vita, at tú kendi hann.
Hjalti	Eg havi onki at tosa við hann um!
Norma:	Hann man halda, at tað var tín ringa samvitska, sum fekk teg at rýma.
Hjalti	Eg havi ikki ringa samvtisku!
Norma:	So?
Hurðin upp aftur og Gelika kemur tosandi inn	
Gelika:	Hvat tosa tit um?
Hjalti	Skalt tú blanda teg uppí alt?
Gelika:	Kann eg ikki so frægt sum fáa at vita hvat maður mín og systir hansara tosa um?
Norma:	Jú, kom bara inn, Gelika! Eg havi eina uppgávu til tín. Sært tú, Hjalti hevur akkurát hitt barndómsvin okkara Bartal.
Gelika:	Bartal! Barndómsvin! Nær vóru vit vinir við hatta bartrogið?
Norma:	Alt í lagið, skeivt orðaval, - men sama ger. Eg kundi tonkt mær at vita, hvat hasin jassurin gongur og ger beintuttanfyri hjá okkum aftaná so langa tíð.
Gelika:	Guuud! Heldur tú, at hann vil okkum nakað?
Hjalti	Halt kjaft! Hví hugsaði eg ikki um tað í áni? Hann er komin aftur at hevna seg, akkurát sum hann lovaði!
Ljóðmynd 4. Ein ill grátandi dreingjarødd hoyrist rópa.	
Bartal	Eg skal aldri gloyma tykkum hatta, ongantíð nakrantíð. Eg skal hevna meg, um eg so veri 100! Eg gloymi tað ongantíð! Hatta skulu tit fáa betalt! Tað var ikki bara eg!!!
Ein bilhurð smekkar, og bilurin koyrir avstað. Aftur nútíð. Ljóðmynd 2.	
Norma:	Sovorið tvætl, Hjalti.
Gelika:	Ja, taveigud, Hjalti, onginuttan tú kanskt vera so býttur at leggja nakað í hvat ein 10 ára gamal drongur segði fyri 30 árum síðani!
Norma:	<i>(lurtar ikki eftir henni)</i> Eg hugsaði meira um okkurt annað. - Gelika, kanst tú ikki finna út av, hvat hann ger og hevur gjørt seinastu árin? So kunnu tínar slatrivinkonur vera til gagn fyri eina ferðs skuld.
Gelika:	<i>(ffsir)</i> Slatrivinkonur, hvat....
Norma:	<i>(brýtur hana av)</i> Sama ger! Far bara og ring! Nú!
Gelika:	<i>(ill, meðan hon gongur út)</i> Hví heldur tú, at tú kanst fara við mær sum einum eg veit ikki hvat, bara tí at eg eri gift við hasum rossinum tú hevur til beiggja!?
Hurðin verður hild aftur. Minnisscena- Tey eru aftur børn. Her skifta ljóðini frá rúmi til rúm. Ljóðmynd 8:	
Vaksin:	Hvør av tykkum var við niðri hjá hvalinum?
Gelika:	<i>(hálvgrátandi)</i> Tað vóru Bartal og Norma og Hjalti sum bóðu meg koma við, eisini Bettu.
Vaksin:	Hvør fann uppá hatta?
Gelika:	Tað var Bartal! Tað var hann sum fann uppá alt! Hann hevur alla skyldina.
Ljóðmynd 6.	
Vaksin:	Betta! Sig okkurt! Góðasta barn, sig okkurt! Hvat hendi? Hvat gjørdu tey? Betta!!
Ljóðmynd 9.	

Vaksin:	Vit eru so vónbrotn av tær, Bartal. Vit hugsaðu, at tú fegin vildi hava eitt heim, men tá tú bert teg soleiðis at, kanst tú ikki vera búgvandi hjá Tøtlunds longur. Fyrst hatta í handlinum og so nú hetta! Tey orka ikki at hava eitt barn, sum tey als ikki kunnu líta á.
Bartal	Tað var ikki bara eg.
Vaksin:	Veitst tú, hvussu álvarsligt hatta er, sum tú hevur gjørt? Tað nyttar ikki, at tú skýtur skyldina yvir á hini. Tey hava sagt okkum alt um, hvussu tað gekk fyrri seg. - Ert tú greiður yvir, at Betta er yngri enn tit. Pápi hennara, Tullinius bygðaráðasformaður, fer at vera í øðini!
Bartal	Tað var ikki bara eg.
Vaksin:	Nú tigur tú! Sum var tað ikki nóg ringt, tað tú hevur gjørt, nú vilt tú ikki so frægt sum viðganga tað!
Bartal	Tað var ikki bara eg.
Ljóðmynd 7.	
Maður:	Hvussu kundu tit fáa tykkum at vera við?
Hjalti	Hann noyddi okkum, eg vildi slett ikki.
Maður:	Men Norma, tú burdi verið nóg gomul at steðga teimum!
Norma:	Tú veitst slett ikki, hvussu hann er, pápi. Hann fekk okkum at gera tað! Hann segði, at um vit ikki gjørdu tað, so.....
Hjalti	<i>(hálvgrátandi)</i> Ja, pápi, tað var hann, sum hevði alla skyldina. Eg segði við hann, at Betta var alt for lítil! Hon kundi slett ikki koma við!
Maður:	Nú, nú børn..... Vit kunnu onki gera við hatta nú. Men tit mugu ongantið gera soverið aftur. Og tit mugu ongantið spæla við sovnar sum Bartal, eg segði tað við tykkum, tá hann kom.
Hjalti	Eg tími ongantið at spæla við hann aftur!
Maður:	Norma, eg hevði ikki trúð hetta um teg. Tú veitst, tú ert álítið hjá mær, nú mamma er farin. Hvat verður av okkum, um vit ikki halda saman, og diddurnar eru so lítlar. Norma, tú mást ikki svíkja mítt álit, hvussu skal eg klára hetta uttan tína hjálp!
Norma:	Nei, pápi, eg skal ikki svíkja teg.....
Hjalti	Og Bartal verður sendur burtur, tað hevur hann gott av!
Ljóðmynd 2. Banalur popmusikkur í bakgrundini. Eitt nummar verður kvikliga tastað inn á telefonina, sum ringir upp fleiri ferðir áðrenn hon verður tikin.	
1. kvinna	<i>(í telefonini)</i> Landsfólkayvirlitið! Hetta er beinleiðisnummari hjá Anju. Góðan dag!
Gelika	Hey! tað er Gelika. Skuldi bara minna teg á, at eg havi bindiklubbin í ovurmorgin.....
1. kvinna	Eg veit, dekan tað er langt síðani seinast! Vit hava sooo nógv at uppdatera. Kunnu allar?
Gelika:	Tú ert tann fyrst eg ringi til..... Veitst tú nakrar góðar søgur? - Forrestin, nú meðan eg havi teg her. Góða, tú veitst ikki, soleiðis heilt tilvildarlíga, um ein sum eitur Bartal Caliban hevur meldað seg til Landsfólkayvirlitið stutt síðani....., heldur tú, at tú....
1. kvinna:	Tað veitst tú, Gelika. Bíða líka.... <i>(tøgn)</i> Er tað við C ella K?
Gelika:	C haldi eg.....
1. kvinna:	C-A-L-I-B-A-N.... – Bartal, segði tú? Her er hann! – undarligt.....
Gelika:	Undarligt? Hví?

1. kvinna	Her sum föðidagurinn skal standa eru bara eini feilboð. Og undir búðstaður stendur: fluttur.
Gelika	Lögið, ná men gott er, takk fyrir allíkavæl. Eg ringi víðari til hinar, bay! (Hon leggur hornið á, og ringir eitt nýtt nummar upp.)
2. kvinna	Politistæðin! Hvønn tosið eg við?
Gelika	Heey, Tulla, það er eg, Gelika.
2. kvinna	Hey Gelika! Hvat nýtt?
Gelika	Það er eg sum havi bindiklubb í ovurmorgin. – Men nú skalt tú hoyra! Ein, eg kenni, hefur akkurát hitt ein fyr, og hon skilur ekki, hví hann onki vil fortelja sær um sína fortíð. Eg banni uppá, at hann hefur gjørt okkurt ólóglegt....
2. kvinna	Guuud nei, sig mær hvussu hann eitur, so skal eg hyggja.....
Gelika	Bartal Calban, - við C.
2. kvinna	(lítil steðgur) Neei, hann er nokk okey hasin fyrrin, bara onkra parkeringsbót, og for nógvur cigarettir í tollinum. Men minst til, tú hefur það ekki frá mær!
Gelika	Það veitst tú! – Ná, eg má heldur ringja til hinar eisini. Síggjast. (Hornið á, nýtt nummar.)
3. kvinna	Ja, það er Barnaheimið, hvat kann eg hjálpa tær við?
Gelika	Hey, Hanna, það er Gelika! Tú veitst, eg havi bindiklubb í ovurmorgin, eg.....
3. kvinna	(brýtur hana av) Hey góðasta, Gelika! Hvussu gongst? Fortel! Hevur tú hoyrt nakað frá hinum, koma tær. Eg banni uppá at Anja veit onkrar góðar, það er sooo langt síðani seinast.
Gelika	(ótolin á røddini) Veit ekki, havi ekki tosa við hinar enn. – Men ýss, nú eg havi teg her. Eg havi hoyrt eina søgu, um ein sum búði á Barnaheiminum einaferð...
3. kvinna	Neeei! Hvør var það?
Gelika	Bartal Caliban, hefur tú hoyrt um hann?
3. kvinna	Neeei, ekki hann! Hann var ræðuligur! Eg havi lisið journalina hjá honum, men eg helt, at hann var komin á rætta kós nú, vit hava onki hoyrt frá honum í nógv ár. Ikki síðani hann skildist frá Neyðars-Helenu, tú veitst, hon sum leyp út av.....
Gelika	Það meinar tú ekki! Ýjss! Hatta visti eg slett ekki, at hann var so... Fortel!
3. kvinna	Tú veitst, eg má onki siga, - men eftirsum það er tú, so..... Nei, hann var eitt av teimum børnunum, har ongin foreldur vóru uppskrivaði, eit sovarið sum bara var latin inn, og ongin spurdi eftir aftur. Tey vera altíð undarlig... Nei, eg veit onki, hann var bara so... ja, gjørði so illa fortred, plágaði yngri sum eldri, og kortini dámdu øll hann, óluksálaga gott høvd, søgdu tey, - ein sovorin psykopat, tú veitst.....
Gelika	Nei, taveiguuud? Nei, so má eg fara at ringja beinanvegin, það mugu tey bara fáa at vita! Bay, Hanna, eg ringi aftur..... (Hornið lagt skundisliga á)
Í tí hornið verður lagt á, gongur hurðin, og maður kemur inn.	
Bartal	Men, halló Gelika! Tú eisini her? Ordiliga familjufyrirteka, ha'? Arbeiða tit her øll trý?
Gelika:	(kløkk) ehh, halló Bartal. Hvat vilt tú?
Bartal	Helt bara eg skuldi heilsa uppá, nú eg var í býnum. Okkurt eg skuldi spyrja Normu um eisini. Hon er her, ha'?
Gelika:	Jú, ja.....hon....., hon situr á fundi...
Bartal	Tvætl í teg, Gelika, tú dugir ekki nóg væl at lúgva. Sig mær bara, hvar hon er. Er það hendan hurðin.
Gelika:	(panisk) Nei, nei, bíðja,..... Hon er ekki inni, - hon, hon er farin út til Bettu.

Bartal	Álvara. Men það er í fínasta lagið, það er akkurát hana vit skulu práta um. So komi eg bara aftur í morgin. Bay bay Gelika.
Hoyrist fara, fótafet, hurð, trappa Gelika loypir á fótur, og skrikkir aðra hurð upp.	
Gelika:	Norma! Bartal var her! Eg segði, tú vart ekki inni!
Norma:	Hvat vildi hann?
Gelika:	Hann vildi tosa um Bettu!
Norma:	Um Bettu?
Ljóðmynd 3.	
Betta	Harragud, hví lat eg meg í hvítt? Sum man kann vera býttur onkuntíð. Eg kundi jú skift, áðrenn eg fari í býin. <i>(smámurrag fyrir seg sjálva)</i> Eg skal bara líka klippa tær fólnaðu rósumnar. (ljóð av saksí, ið klippur blómur.) So yndisligar tit eru..... gott tit hava meg at ansa eftir tykkum..... urtagarðsmaðurin hefur onki skil á rósum..... neei, har er ein..... soleiðis..... <i>(snoddar í luftini)</i> Ummm, vit fáa leyksuppu í dag. Herligt, eg elski leyksuppu..... Huff, ein vespa afturat!! Hví skulu það altíð vera vespur í rósunum!..... Kúsí, vekk við tær! <i>(Hon byjar at ljóða undarliga hystersk. Áðrenn virkaði hon sum ein þúra normalur persónur)</i> Hetta eru mínar rósar! Það sigur Norma! Vekk við tær! Nei, nei, ekki koma hendan vegin!..... Ikki móti mær..... Eg hati kykt!! (Hon hoyrist trippa runt á flisum, og sláa eftir kyktunum við onkrum.) Eg má rópa á urtagarðsmannin..... Hvussu er það, hann eitur?! Hvussu skal eg rópa á hann, tá eg ekki minnst, hvussu hann eitur?..... Hann má koma og sprøjta gift eftir henni Vit vilja ekki hava vespur her hjá okkum, það sigur hann!..... Hvussu eitur hann..... Nei, ekki surra so!..... nei, nei, har eru fleiri!!..... Eg má fara inn at fáa mær eina tabelett!.....
Frá nú av broytist røddin hjá henni oftani, sum eru það fleiri persónar, ið tosa.	
	Flisarnir! Eg má yvir á flisarnar! Eg má yvir á teir! Annars fáir eg ekki leyksuppu! Og eg sum elski leyksuppu. Eg sleppi ekki at eta hana, um eg ekki sleppi yvir á flisarnar..... <i>(hon tosar, sum var hon aftur 7 ár)</i> Bartal sleppur ekki av barnaheiminum, um hann ekki er fittur. Ongin vil hava teg, um tú ikki skikkar tær, Bartal! Frú Tøtlund ynskir sær eitt skikkiligt barn. Harra Tøtlund hefur sagt..... <i>(nú tíð)</i> Nei ikki, vespa!! Ikki surra so! Eg veit væl, at tey siga það, jaaaa, það eru 30 ár síðani, það er onki at hugsa um, eg veeeeit!! Tig býfluga! Eg fáir ekki flutt meg! Handskarnir! Eg lati meg úr handskunum, so kann eg traðka á teir, so sleppi eg yvir á flisarnar! (Hon hoyrist lata seg úr urtagarðshandskunum, blaka teir niður og leypa frá einum á hin og inn á flisarnar.) <i>(tosar sum eina annar persónur)</i> Betta, gloym ikki mynstrið!! Tveir til vinstru, átta omaneftir, fyra á skák... (Hon hoyrist trippa eftir flisunum, smástetla, hoppa...)

	(<i>aftur barn</i>) Nei, siga tey, tað vóru ikki vit! Bara Bartal..... Tað var hann, sum noyddi okkum. Betta er alt for lítil; tað segði eg við Bartal, men hann segði, at Betta kundi væl koma við..... Hvalurin stinkar, Bartal! Hann er vemmiligur..... (<i>Steðgar á og røddin broytist, hon er aftur í nútíðini</i>)áhh nú gloymdi eg at taka eina rósu! Hvar er parfuman? Her! (Ljóð av parfumu sum verður spreyað, nógvar ferðir. Hon andar angan í seg, leingi.) (<i>aftur barn</i>) Hann luktar so ræðuliga illa!! (<i>skríggjar</i>) Nei, nei, ikki skera í hann! Hygg hvat tit hava gjørt? Hygg styvlarnir! og tryggjan!! Mamma verður so ill! Tað stinkar!!! (<i>nú tíð</i>) Hví tók eg ikki eina rósu! (<i>spreyðar meira parfumu</i>) Mynstrið! Nei, ikki aftur nú! Nú sleppi eg heldur ikki at eta í kvøld! Tey siga, at eg gott sleppi, men tey vita onki! (<i>aftur barn</i>) Bartal, hon vil heilt sikkurt gott vera mamma tín allíkavæl, tey bara tvætla! Ikki siga hatta! Ikki gráta! Norma og Hjalti hava heldur onga mammu! (<i>nú tíð, tosar sum ein annar persónur</i>)Mynstrið! (<i>aftur barn</i>) Hygg hvat tit hava gjørt! Nei, ikki koma við hasum! Eg sigi tað fyri babba!..... Nei, hann bestemmar alt, hoyra tit! Far vekk Hjalti! Hatta stinkar!! Tit eru sooo býtt!!
Ljóðmynd 2:	
Norma	So hatta er tað tú hevur funnið út av?
Gelika	Eg haldi, hann man hava havt fyri neyðini at krógva sín uppruna. Púra vist at hann er uppi í onkrum ólógligum. Eg havi so ikki funnið út av, hvat starv hann hevur.
Hjalti	Helst okkurt, ið ikki tolir dagsins ljós. Beist vera altíð verandi beist.
Norma	Eg havi kannað okkurt eisini.
Gelika	Tú? Men....
Norma	Tú hevur ikki patent uppá at sneyta, Gelika. - Hann er, fyri at siga tað pent, smákriminellur. Hann tykist hava verið uppi í fleiri revsi-málum, men ongantíð hevur politiið havt nakað veruliga fellandi prógv um, at hann hevur verið við. Hann hevur altíð dugað at útdelegera arbeiðið so væl, at tað í síðsta enda er onkur annar sum fær skyldina av tí, - so okkurt hevur hann lært.....
Hjalti	Norma! Tú er kynisk!
Hurð hoyrist fara upp í einum øðrum rúmi.	
Gelika	Onkur er á hurðini! – (Fótafet út, røddiruttanifrá, og so kvik fótafet inn aftur.) Norma! Tað er Bartal. Eg fái ikki sent hann avstað, hann vil tosa við teg!
Norma	So bið hann koma inn meðni, og blív sjálv har úti. – Hjalti, finn tær okkurt fornuftigt at gera, eg vil tosa við hann einsamøll.
Hjalti	Men.....
Norma	Út, segði eg! (Fótafet út og hurðin klamsað aftur).
Hurðin hoyrist vera latin spakuliga upp aftur og rólig fótafet koma innum	
Bartal	Halló, Norma. Langt síðani seinast.
Norma	(<i>óblíð</i>) Hvat vilt tú?

Bartal	Skuldi bara vita, um tú hevði betri minni, enn hatta neytið av einum beiggja tú hevur. Øgilt sum arbeiðsfólkið hjá tær eru stygt, ikki so frægt sum tey heilsa fólkaliga uppá viðskiftafólki. Kann tað veruliga loysa seg, at hava alla familjuna ansetta í virkinum? Eg meini, tað mátti verið eitt spæl at funnið klókari fólk enn hasi bæði.
Norma	Tú manst ikki vera tann rætti at døma um hatta, Bartal. – Hvat vilt tú?
Bartal	Satt at siga onki serligt. Helt tað bara vera so stuttligt, at eg skuldi renna meg á Hjalta soleiðis, og beinanvegin kenna hann aftur. Hugsu tær! 30 ár. Hann líkist pínadoyð akkurát sær sjálvum. <i>(flennur)</i>
Norma	Eisini tú, og tað man heldur ikki vera nakað at reypa sær av.
Bartal	Um eg líkist mær sjálvum, so er tað til deils tykkum eg kann takka fyri tað.
Norma	So. - Hvat ert tú blivin til í lívinum?
Bartal	Ikki heilt onki, sært tú.
Norma	Klæðir skapa ikki mannin.
Bartal	Tað veit eg ikki. Eg havi spælt í hestarenning í árávís. Tað er ikki tað ringasta livibreyðið at hava. Óeydnu í kærleika, eydnu í spæli, veitst tú..... Tað er í hvussu so er gott hjá einum barnaheimsbarni uttan útbúgving.
Norma	Hví fekst tú tær onga útbúgving?
Bartal	Og tað spyrt tú?
Norma	<i>(heldur líkasum ondina eitt lítið bil)</i> Tað er bara ein spurningur um vilja, man kann alt, sum man vill!
Bartal	So siga vit tað meðni, Norma, so man eg ikki hava havt nóg nógvan vilja. Ella kanska var tað hugurin sum bilti, - hvat man tað vera, sum hevur tikið hugin frá mær?
Ljóðmynd 4. Ein ill grátandi dreingjarødd hoyrist rópa.	
Bartal	Hygg hvat tit hava gjørt!! Hon vildi vera MAMMA mín!! Skilja tit! Mamma mín!! Tit hava tikið eina mammu frá mær, og nú fáir eg ongantið eina! Eg skal aldri gloyma tykkum hatta, ongantið nakrantíð.....
Rødd fade out. Ein bilhurð smekkar, og bilurin koyrir avstað. Ljóðmynd 2.	
Norma	Hvat nyttar tað, at koma her og brigsla okkum aftaná 30 ár?
Bartal	Brigsla? Nei, taveigud, hví skuldi eg spilt mær tíðina uppá tað? Eg gangi ikki og hyggi aftureftir. Farið er farið. Tað var tú sum vildi vita hvat eg var blivin til. – Nei, eg vildi bara hava adressuna hjá fastir Bettu. Eg fekk at vita, at Klingspors Advokatvirkið var sett at vera verji Bettu.
Norma	<i>(kløkk)</i> Adressuna hjá fastrini? Hvat vilt tú henni?
Bartal	Tað nýtist tú ikki at bekymra teg um, góða.
Norma	Tað geri eg heldur ikki, tí hana fært tú ikki kortini. Vit hava ikki loyvi at geva tær hana.
Bartal	Hatta passir ikki.
Norma	Er tað tú ella eg, sum er sakførari? – Var tað annað tú vildi vita?
Bartal	Sama ger. Fáir eg hana ikki frá tær, so fáir eg hana frá onkrum øðrum.
Norma	Hvat vilt tú Bettu? Heldur tú ikki, at tú hevur gjørt henni nóg mikið ilt?
Bartal	Eg? Tú hevur sanniliga selektiv minni. Men tað rakar fyri so vítt ikki teg, hvat eg vil Bettu.

Norma	Vit eru settir verjar hjá henni, so tað rakar avgjørt okkum, hvussu hon hevur tað. Tað hevði ikki verið gott fyri hana, í hennara tilstandi, at havt nakað við teg at gera. – Royn ikki at seta teg í samband við hana!
Bartal	Helt tú segði verji, ikki fangavørður...
Norma	Eg haldi, vit hava tosað nóg mikið um hetta. Hald mær til góðar, eg havi arbeiði at gera.
Bartal	Tit vita, at tit gjørdu mær fortreð, tá tit fingi meg sendan burtur, men tit ána ikki, hvat tit gjørdu vit tykkum sjálvi.
Norma	Hetta er hvørki lutan ella staðið at spæla skápspsykologur. Farvæl, Bartal. Tú finnur sjálvur út veit eg. (Hurðin verður latin aftur. Norma hoyrist suffa.)
Ljóðmynd 2. Eyðkennislagið frá “Góðanmorgun Føroyar” hoyrist. Klikkjan av knappaborði, og ljóðið av einum sum stendur og blaðar í eini arkivskuffu. Hesi steðga, tá hurðin gongur og ein kemur inn.	
Norma	Góðan morgun, Hjalti. Góðan morgun, Gelika. Hevur tú funnið hasa sakina fram eg bað teg um?
Hjalti	(<i>mutlar</i>) G’morgun
Gelika	G’morgun. Hon liggur inni á borðinum.
Norma	Eg veri ikki inni seinnapartin. Eg noyðist út á Stovnin. Tað ber ikki til, at tey lata Bartal hitta Bettu. Eg noyðist út at tosa við tey.
Gelika	Guud, heldur tú, at hann fer at vitja hana?
Norma	Sjálvandi, men eg veit ikki, hvat hann ætlar sær.
Gelika	Man hann vita, at vit hava....?
Norma	Ikki so leingi hann ikki hevur tosa við Stovnin, og tað mugu vit ikki lata hann koma til. Tað er tí eg skal hava hatta málið.
Hjalti	Meinar tú Lemur-málið? Hevur Lemur-málið nakað við Bartal at gera?
Norma	Okkurt fær meg so at hugsa um tað. - Minnist tú tær fleiri hundrað túsund sum manglaðu í roknskapinum?
Hjalti	Ja, sjálvandi, men tað er eitt elligamalt mál.
Norma	Minnist tú handan Benjamin Crohn, sum Hans Lemur segði vera tann, sum hevði falsað øll skjølini?
Hjalti	Hann sum vísti seg als ikki at vera til, tá samanum kom?
Norma	Eg havi illgruna um, at hann kortini var til, men at Hans Lemur fekk munncurv.
Gelika	Munncurv? Tú meinar, at Bartal.....
Norma	Eg meini onki, men eg ætli mær at kanna skjølini.
Eitt beep frá eini fartelesfon hoyrist.	
Gelika	Hatta var tín, Hjalti. Hvør sendir tær sms’ar mitt í arbeiðstíð? Elskarindan?
Hjalti	Hetta nummarið kenni eg ikki..... (Klikkjan av fartelesfonknøttum) Hvat f.....?! Hygg her! Les!.
Gelika	“Um fólk vistu tað um tykkum, sum eg veit, so høvdu tit ikki verið tað tit eru í dag.” – Hvat er hetta, Hjalti?
Hjalti	Hvar skuldi eg vita tað frá! – (Tað beep’ar aftur.) Aftur?! Hatta er ikki mín.
Norma	Tað er mín! – (Klikkjan av fartelesfonknøttum) “Eg skal ongantíð gloyma tykkum hatta! Ein dagin fara tit at gjalda prísini! Man heystar sum man sáar!”
Gelika	Ýsss, mín eisini! (Tað beep’ar aftur) Hoyr her! Hetta er óhugnaligt! “Óndu gerðir tínar venda altíð aftur til tín.” – Tað má vera Bartal!.

Hjalti	Sjálvandi er tað Bartal!
Norma	Helt ikki, at hann var so barnsligur.....
Hjalti	Hey! Norma, kunnu vit ikki melda hann fyri telefonterror? So verður helst friður av honum.
Norma	Havi ongan hug at hava politiið sneytandi her. Melda vit hann, mugu vit greiða frá, hví vit halda tað er hann..... Eg slækki fartelefonina, tími ikki at hava meira av hasum tvætlinum í dag. Eisini tú, Gelika. Viðskiftafólkið skal ikki halda tú situr her og spillir tíðina uppá at senda telefonboð. Eg fari út á Stovnin. Gelika, ring mær eftir einum bili um ein hálvan tíma. Kunnu tit bæði gera so væl at lesa Lemur-málið væl. Hesi trý afturat. (Skróvan av einum pappírslepa, ið skiftir hendur.)
Gelika	Men....?
Norma	Ja, Gelika, tú skalt finna tey fram beinanvegin. (Hon fer, og hurðin smekkar.)
Ljóðmynd 3. Ljóð sum av tveimum sum ganga á grúsgøtu.	
Norma	Betta, góða, har er ongin orsök til at tú ikki skalt eta.
Betta	Eg sleppi ikki at eta.
Norma	Hevur nakar annar sagt tað við teg?
Betta	Eg kann ikki sleppa, eg havi brotið mynstrið.
Norma	Tað er tú, sum avger mynstrið sjálv, Betta. So tú kanst bara avgerða, at tað eigur at vera so.
Betta	Bartal slapp ikki at avgera mynstrið, so hví skal eg kunna?
Norma	Hvat er hetta fyri fjas um Bartal fyri tíðina? Eg helt, at vit vórðu vorðnar samdar um, ikki at hugsa um hatta longur?
Betta	Bartal er komin aftur.
Norma	Nei, Betta, tú mást ikki lúgva, tað hava vit avtalað, ha'? Mær kanst tú siga alt. Bartal fór av landinum fyri nógvum árum síðani og fer ongantíð at koma aftur.
Betta	Hann er illur inn á tykkum.
Norma	Hví skuldi hann vera illur inn á okkum? Tað var hann, sum gjørði tær fortred.
Betta	Tað var ikki bara hann.
Norma	Jú, góða, tað var hann. Tú minnst bara ikki. Tú svímaði! Tað sum tú heldur teg minnst, er soverið sum tú hevur funnið uppá. Tú mást trúgva tí, vit siga, vit vóru har jú eisini, og vit hava ikki mist minnið. Vit hava tosað ofta um hatta.
Betta	Ofta kanska, men tað passar sum eg minnst, Bartal.....
Norma	(<i>brytur hana av</i>) Góðasta, tú skalt taka tínar tablettir nú. So kunnu vit báðar fara ein bytúr, hyggja eftir tí nýggja heystmótanum...
Betta	Ja? nú?
Norma	Um tú tekur tínar tablettir.....
Ljóðmynd 1: Í forgrundini tvey fólk sum ganga sama veg.	
Norma	Hygg har sært tú Betta góða, ein soverðin bytúrur er tað besta, - nú er alt í fínasta lagi, ha'?
Betta	Í lagi..... ja..... Hvar fara vit?
Norma	At shoppa sjálvandi. Er tað ikki tað, tú gjarna vilt? Eg haldi, tey hava fingið nýtt í teimum flestu handlunum, nógv hvítt sum tær dámar so væl.....
Betta	Hvítt..... Er ikki rætt.....
Norma	Ikki rætt? Hví nú? Dámar tær ikki hvítt í dag? Tað plagar tú altíð!

Betta	Tak hatta turriklæðið av, Norma! Tú skalt heldur ekki ganga runt í óskyldshvítum!
Norma	Betta! Halt uppat, (<i>Ljóð av klæði, ið skrædnar.</i>)- Slepp! Hvat tosar tú nú um? Tókst tú ekki tablettirnar?
Betta	Eina
Norma	Eina? Tú veitst, eg vil ekki hava teg við í býin, um tú ekki tekur allar fimm.
Betta	Bara ein eftir.....
Norma	Tú kundi biðið um eina nýggja eskju.
Betta	Sleppi ekki. Eigi ekki at halda á at taka tablettir, eigi ekki at gloyma meira.
Norma	Sleppur ekki, eigur ekki!? Tú mást gevast við hasum, Betta. Sjálvandi sleppur tú at spyrja um fleiri tablettir, tær gera, at tú fært tað betur, at tú ekki ert so bangin. Tær fáa teg ekki at gloyma nakað góðasta, tað mást tú ekki halda, tær fáa teg at vera róliga, at vera sum onnur fólk.
Betta	Onnur fólk gloyma.
Norma	Hvør hevur sagt tær, at man gloymir av medicininum?
Betta	Sigi ekki! Gloymi Bartal, tá eg taki tablettirnar, gloymi sildrekan, gloymi blóðið..... Ikki skumpa undir meg, Norma, eg má traðka har tað er turt! Flyt teg.
Norma	Betta, nú gevst tú!! Gang sum eitt fólk! Kom, vit fara heim aftur.
Betta	Flyt teg Norma, annars traðki eg í blóðið!
Norma	Blóðið!? Hvat hevur tú nú fyri!
Betta	Tað er blóð á gøtuni, fult av blóði, stórir blettir av blóði. Eg vil ekki traðka á tað!
Norma	Men hatta er vatn, Betta! Ælið í morgun er ekki heilt tornað av gøtuni enn, tað er alt.
Betta	Traðka ekki í tað, Norma! Tað er av sildrekanum! Hygg tú fært uppá skógvarnar!
Norma	NÚ steðgar tú!
Betta	Lat vera!! Ikki traðka á tað! Tú verður full av blóði aftur, akkurát sum tá, og pápi tín verður illur. Ikki gera tað Norma, tú veitst, at pápi tín verður keddur, um tú gert tað. Tú mást ansa eftir teimum smáu og Hjalta, pápi tykkara má ekki fáa tað at vita. Minst til at tað eru bara tit eftir hjá honum, nú tá mamma tykkara er deyð! So kunnu tit ikki síggja soleiðis út. Hygg hendurnar og alt, fult av blóði!!
Norma	Betta!! Vakna! Tú ert her, mitt á gøtuni. Her er onki blóð. Ongin sildreki! Tú ert 37 ár!
Betta	Bartal bað tykkum um at halda uppat!! Tað gjørdi hann! Men tit lurtaðu slett ikki! Tit hildu tað vera stuttligt! Tit høvdu ongantíð torað, hevði hann ikki verið við, men tit elskaðu tað! - Ikki, IKKI! HVÍ LEGGJA TIT EFTIR MÆR? EG HAVI ONKI GJØRT TYKKUM. IKKI!!! BABBA SKAL NOKK SKELDA TYKKUM; HANN BESTEMMAR ALT!!
Norma	Betta!
Betta	Eg vildi so gjarna hava sagt tað: Tað var ikki hann sum gjørdi tað! Tað vóru tit! Men eg fekk onki sagt. BARTAL, HON VIL GJARNA VERA MAMMA TÍN! Norma, hon græt, tá tey fóru við honum!! Eg sá tað!!!! GÓÐI IKKI GRÁTA BARTAL. Ikki gráta.....
Norma	(<i>hoyrist trýsta á knøttarnar á eini fartelefon</i>) Kann eg fáa ein bil, ja beinanvegin! - við byrjanina av gongugøtuni. Takk.
Gøtuljóðini fada út, vit eru aftur í ljóðmynd 2. Morgunljóð úr útvarpinum.	
Gelika	Og alt bara tí at Norma absolut vildi vera verji hjá Bettu! Hví ólukkan kann hon ikki bara lata tað yvir til onkran annan? Eg meini so við, hevði Norma ikki bjóðað seg fram, so hevði fastirin sikkurt tikið hana við sær!

Ljóðmynd 4.	
1. vaksinn	Tey siga, at barnið er farið at tosa aftur.
2. vaksinn	Álvara?! Tað var sannliga gott, meira enn eitt ár er tað nú, ha'?
1. vaksinn	Ja, hálvt annað ár, men tey siga, at hon onki minnst av tí, sum hendi. Hon sigur alt møguligt sum onki høpi er í. Tey halda, at hon kanska ikki verður í ordan aftur.
2. vaksinn	Nei, tað sigur tú ikki. Tað var synd, eitt so yndisligt barn...
1. vaksinn	Ja, og at hugsa sær, at tað bara var tí Tøtlunds vildu royna at taka handan óargaungan av barnaheiminum til sín. – Kom her, Norma góða. Alt klárar tú! Hvussu veit við hjá pápa tínum, og teimum smáu? Sum tú ert røsk at taka tær av øllum, og so Bettu eisini. Hon er so einsamøll stakkalin, nú hon ikki fær verið úti og spælt við hini, gott at hon hevur teg og Geliku.
2. vaksinn	Hon er ein so røsk genta Norma, virkuliga sjálsamt av eini 13 ára gamlari. Hvat skuldi pápi hennara gjørt uttan hana.
1. vaskinn	Ja, hon má bestemt fara at blíva sjúkrasystur, tá hon verður vaksinn.
Ljóðmynd 2.	
Gelika	Álvara, eg haldi, at vit skulu gevast við at vitja Bettu og nokta teimum at lata hana koma higar. Eg haldi, at tað bara ger alt verri.
Hjalti	Norma sigur, at vit mugu vera um Bettu, tað veitst tú.
Gelika	Vit eru bara juridiskir verjar, hví ólukkan skulu vit spæla familja?
Hjalti	Hon hevur ongan uttan okkum.
Gelika	Áh tig við tær, tú leggur ikki petti í Bettu kortini. Tú gert tað, tí stórasystir sigur, tú skalt.
Hjalti	Vit eru øll góð við Bettu!
Gelika	Tú kanst ikki vera góður við ein svakan, - kanska hava samkenslu, men góður við? Nei.
Hjalti	Kanska ikki tú.
Gelika	Tú skalt ikki koma her og billa mær nakað inn. Sum um tú ert førur at føla nakað sum helst, - ikki so frægt sum ringa samvitsku dugir tú at føla.
Hjalti	Og tað gert tú kanska? Ein sovorin køld sild!
Gelika	Tú skalt ikki koma her og gera teg klókan uppá, hvat eg føli!
Hjalti	So? 20 ár máttu verið nóg mikið til at lært tað sindri av kenslum tú hevur, at kenna. Ætlar tú bara, at vit skulu sleppa Bettu uppá fjall, so sum vit gjørdu við Bartal á sinni?
Gelika	Tað er ikki sum við Bartal. Tá var tað fyri at verja okkum sjálvi. Hetta er fyri at verja Bettu.
Hjalti	Sær man tað? Nær ert tú knappliga farin at vera so umhugsin? Ella, tað er kanska sama slag av umhugsni, sum tá tú vildi avlíva Snar, tí tað var lættari, tá vit fóru í summarfrí?
Gelika	Sum tú kanst vera forskrúaður! Hvussu kanst tú samanbera Bettu við handan ekla hundin!
Hjalti	<i>(øsir seg)</i> Handan "ekla" hundin eri eg góður við! Og hann vildi tú bara at vit.....
Gelika	<i>(brýtur av)</i> Hví fjandin skalt tú altíð draga hatta uppí alt, vit tosa um, tað eru 5 ár síðani! Eg tosi um Bettu! Og eg haldi ikki, at tað er gott fyri Bettu at vera saman við okkum, tað minnst hana ov nógv um sildrekan. Hon burdi fingið meira medicin og so kanska verið flutt á eitt annað heim, ja, ikki her í býnum, onkra aðrastaðnis.

Hjalti	Tað hevði passað tær útmerkað. Bara sloppið tær av við hana, avlíva hana, - í fluttari merking sjálvandi.
Gelika	Hjalti! NÚ steðgar tú!
Hjalti	Kennir tú teg rakta? Nei, Gelika, Bettu sleppur tú ikki av við so lætt. Tað sum hendi við sildrekanum, kunnu vit ikki gera ógjørt.
Kvik fet niðan trappurnar, hurðin skrikt upp, ein kemur inn.	
Norma	Góðan morgun! Sita tit enn og drekka kaffi! Hava tit onki at gera? -
Gelika	Eg havi akkurát fingið mær kaffi!
Hjalti	Sovið illa í nátt, Norma?
Norma	Hetta gongur ikki longur! Bartal man longu hava kontaktað Bettu, hon er farin at minnst.
Gelika	Tað sum veruliga hendi?
Norma	Tað kundi næstan sæð so út. Vit noyðast at steðga honum, áðrenn hann finnur út av ov nógvum. Man kann ikki vita, hvat hann kann finna uppá.
Hjalti	Yvirreagerar tú ikki, Norma? Vit hava onki ólógligt gjørt.
Norma	Ikki tað? Nær hevur tað verið loyvt at hava betaltar avtalur við ein stovn, um at halda einum patienti innandura, hóast hon ikki er nóg sjúk til tað? Ella at lata hana verða verðandi á einum vánaligum stovni, tí at tey gera hvat vit biðja tey um?
Gelika	Men vit noyddust! Tað ber ikki til, at nakar finnur út av, hvat vit hava billað Bettu inn. Tað má vera loyvi at forsvara seg!
Norma	Heldur tú, tað stendur í lógini?
Hjalti	(Beep'ið av einum sms-boðum) Pínadoyð Norma, kunnu vit ikki bara melda hann fyri telefonterror. Tað er til at blíva svakur av hasum sms'unum. Man kann ikki hava telefonina frá longur.
Norma	So slökk hana meðni, hatta er bagatellir.
Gelika	Men tað kann bara vera Bartal! Hoyr hetta eg fekk í morgun: <i>“Tit hava ongantið gloymt sildrekan, heldur ikki eg”</i> . Og hetta: <i>“Eg fari at hevna meg, minst til tað!”</i>
Norma	Hatta hevur onki uppá seg. Hava tit lisið hasi málini eg bað tykkum?
Gelika	Tað er øgiligt tey líkjast nógv! Tað má vera tann sami í øllum 4 málunum. Hvørja ferð er tað ein, sum er ákærdur fyri at vera tann, sum hevur falsað skjølina, og í síðstu løtu taka tey ákærana aftur. Sama slag av skjalafalsan, meginparturin av peninginum er horvin og vitnini taka øll útsøgnir sínar aftur eftir eina tíð. – Sum í Lemur-málinum, tí elsta av teimum.
Hjalti	Frágreiðingarnar um tann, sum skal hava falsað, eru meira ella minni parallellar. Tey kenna ongantið fasta búðstað hansara, hittast á hotellum ella matstovum og navnið teir koma við er týðiliga eitt falskt navn, ongantið skrásett í fólkeyvirlitinum, men tað hevur altíð somu forbókstavir: B.C., - Benny Carlsson, Benjamin Crohn, Billy Clemmensen og Bertold Carlund.
Gelika	Og Bartal Caliban. Hví ger hann hatta? Teir somu bókstavirnir hvørja ferð? Er hann ikki klókari enn so?
Norma	Eg veit ikki, men kanska er tað tað einasta fasta hann hevur í lívinum: navnið. Onki heim, onga fortíð og forfedrar og soverið, - bara eitt navn. Eitt navn sum byrjar við B. C. Bartal Caliban, tað navnið hann fekk, tá hann varð koyrdur á Barnaheimi av ókendum fólki.
Hjalti	Eg haldi, tað er óuppfinnsamt. B.C. hvat spennandi er í tí?

Norma	Hevði tað ikki verið fyri sildrekan, so hevði ongin nakrantíð leitað eftir hesum sambandinum. Vit eru tey einastu, sum nakrantíð hava funnið sambandið, og tað var tí vit leita eftir tí.
Hjalti	Hevði tað ikki verið fyri sildrekan, so hevði kanska onki samband verið.
Gelika	Øgilight sum tú bleivst filosofiskur knappliga.
Hjalti	Kunnu vit veruliga lata hasar gomlu sakirnar uppaftur við so fáum próvgrundum?
Norma	Er tað ongin av tykkum, sum hevur hugsa um Marcus-málið?
Gelika	Tað sum tey tosaðu um í blaðnum síðstu viku?
Norma	Grov skjalafalsan og ákærði, sigur seg ósekan í sjálvari falsanini. Tað var ikki hann, sum kom við hugskotinum og heldur ikki hann, sum hevur havt vinning av tí, í hvussu so er ikki tær stóru upphæddirnar, sum málið snýr seg um.
Hjalti	Sama mynstur!
Gelika	Er tað so hann aftur, meðni?
Norma	Allarhelst. Og hesuferð er tann ákærði er okkara kundi.
Gelika	Nei, tað er hann ikki.
Norma	Tað verður hann.
Ljóðmynd 1. Tað regnar.	
Betta	Hvar er hann farin? Hann segði..... bað meg koma..... Betta, tú skalt bara koma, nær tað skal vera..... Tey søgdu hann var fluttur..... Hví lúgva tey fyri mær?Hví skuldi hann vera fluttur?..... Hevði tað bara ikki verið so nógv blóð á gøtuni, eg orki ikki at ganga meira..... Tað er so nógv blóð, at eg ikki síggi mynstrið..... Eg vil ikki aftur til tey..... har er ongin annar..... vil ikki vera har..... tey eru so køld..... eg frysti..... hvønn dag..... havi biðið tey um eitt hitateppi..... tey siga nei..... Eg má sleppa víðari, men har er onki mynstur..... Tað er alt undir í blóði..... Eg má gera eitt mynstur! Eg kann brúka frakkan. Soleiðis! Fyrst knapparnar! (hoyrist ljóð av knappum sum verða skræddir úr stoffi.) Lummarir! (Meira klæði sum verður skrætt.) Beltið! Ja, tað er fínt, - ein long hvít strika mitt í blóðinum! (hoyrist hon gongur balancugongd eftir beltinum) Nei, eg má ikki traðka útav. Soleiðis! Meira! (Klæði sum verður skrætt. Hetta hoyrist millum hvønn setning, og tað hoyrist, hvussu hon loypur av lepa til lepa.) Eg má bara finna hann..... vil ikki aftur..... tey vilja koyra meg í eitt skáp..... eg eri ein postalínskoppur man kann seta í skápið..... hvítt postalín..... brotnar..... eg brotni..... Barta! Kom aftur! Hvar ert tú stóribeiggi!
Ljóðmynd 2. Hornið á eini telefon verður lagt á.	
Gelika	(rópar) Hjalti! Betta er rýmd! Hevur verið burtur síðani í morgun! At tey ikki kunnu ansa betri eftir!
Hjalti	Óluksálaga óansvarligt!
Gelika	Í veruleikanum kunnu tey ikki nokta henni at fara út.....
Hjalti	Eg veit.... Betta er væl ongantíð beinleiðis tvangsinnløgð..... býr bara á stovni, tí hon vildi havt ringt við at klára seg sjálv..... men tá ið samanum kemur kann hon væl sjálv bestemma..... í hvussu so er, tá hon er klár..
Gelika	Men vit hava avtalu við tey um, at tey ikki skulu lova henni útuttan at siga okkum frá!

Hjalti	Tað er bara tí vit umsita hennara mál, - og betala so ríkiligt fyri plássioð, - tað er ikki nøkur verulig heimild fyri tí.....
Gelika	Vit burdu fingið hana ordiliga tvangsinnlagda.
Hjalti	Veit ikki, so mugu vit kontakta fastrina, og eg ivist í, at hon er samd.....
Gelika	Handan fastirin man ikki leggja so nógv í hana, tað er minst eitt ár síðani hon vitjaði hana seinast!
Hjalti	Er tað so lægið? Hon býr 5000 km burtur.
Gelika	Guviti hvar Betta er farin.
Hjalti	Hon man vera farin beint til Bartal. Hann er ein rættiligur svínhundur, brúkar hana til at hevna seg inn á okkum!
Gelika	Eg kann ikki lata vera við at halda, at vit kanska gera ov nógv av. Hvønn skaða kann tað egentliga gera, at Bartal hittir Bettu? Eg meini, hon kann hægst blíva meira svøk, og tað er væl lítil missur í.
Hjalti	Gelika! Hvussu kanst tú vera so kynisk?! – Og annars so snýr hatta við Bartali seg ikki bara um Bettu. Hann vil gera seg inn á okkum, oyðiligga okkum, so sum hann heldur, at vit hava oyðilagt hann.
Gelika	Tað hava vit ikki. Hann var longu ein búrhundur, áðrenn vit góvu honum skyldina, hevði tað ikki hent tá, hevði tað hent seinni.
Hjalti	Hann fer at royna at hevna seg. Sms'ini eru bara ein byrjan, - fyri at loypa ótta á okkum.
Gelika	Harragud. Hasi sms'in eru so barnslig. Um hatta er hevndin, so lat hann bara hevna seg.
Hjalti	Tú gloymir, at Bartal kennir nógv høgtstandandi fólk, og eg giti, at tað eru fólk, hann hevur gjørt ymiskt ólógligt fyri. Hann kann allarhelst fáa tey at gera hvat sum helst fyri seg. Alt tað fara vit at fáa ímóti okkum, tá vit ákæra hann. Hann fer at fáa tey at hjálpa sær at fella okkum.
Gelika	Hvussu tað?
Hjalti	Bartal kann fáa Bettu at fara til fjølmiðlarnar við søguni um sildrekan, og so kann eg siga tær, at vit missa kundar. Fólk fara ikki til ein sakførara, sum hevur ringt umdømi í tí litaðu pressuni.
Gelika	Harragud sum tú er paranoidur! Betta minnist onki.
Hjalti	Tvætl, hon minnist alt, um hon sleppur at fáa frið at hugsa og man hjálpir henni á veg. Tað eru vit, sum hava billað henni inn, at tað hon minnist er ósatt.
Gelika	Tað passar ikki. Hon hevur ímyndað sær alt møguligt tvætl sum ikki hendi, tað veitst tú væl.
Hjalti	Eg haldi, at tú hevur selektivt minni. Tað var ikki serliga lekkurt tað sum hendi við sildrekanum.....
Gelika	Betta var longu undarlig áðrenn...
Hjalti	Tað kanst tú ikki vita, hon var ikki meira enn 7 ár. Hon var helst bara smæðin og friðarlig av sær.
Gelika	Men hví ólukkan gekk hon so og mól saman við okkum stóru?
Ljóðmynd 4.	
Hjalti	Skrubba av við tær Betta. Vit tíma ikki at hava snorungar við okkum altíð.
Bartal	Jú kom bara. Legg ikki í hvat tey siga.
Gelika	Hví skalt tú altíð hava hatta smábarnið við? Hon er alt for lítil.
Bartal	Hon hevur ongan at spæla við. Og mær dámar hana.

Norma	Tær dármar hana bara, tí hon er dóttir borgarstjóran. Vilt bara smikra so at Tøtlunds gloyma, at tú stjól í kioskini.
Bartal	<i>(illur)</i> Mær hevði dámað hana, um hon so hevði verið dóttir skrellimannin.
Gelika	Bartal er forelskaður, vøj vøj vøj
Hini	Bartal er forelskaður, Bartal er forelskaður.....
Bartal	Halt kjaft sum tit eru býtt!! Hví kann eg ikki sleppa at spæla at hava ein lítlasystur í frið!
Ljóðmynd 2.	
Norma	12 tímar hevur hon verið burtur. Hvar í himmalsins navni er hon?
Gelika	Hon hevur ongantíð fyrr verið so leingi burtur!
Norma	Bara hon ikki er komin til skaða.
Gelika	Kanska hevur Bartal hjálpt henni at rýma!
Norma	Tá mín ódugiligi beiggi kemur aftur, fáa vit kanska at vita hvar tann góði Bartal er. Tað var so tað eg sendi hann út fyri at finna úr av.
Gelika	Heldur tú veruliga, at <i>hann</i> finnur nakað?
Hurðin gongur. Maður kemur inn.	
Gelika	Tá man tosar um sólina.....
Hjalti	Sólina tosar man vanliga ikki illa um.... Eg havi funnið Bartal, - ella næstan..... Hann búði á Hotel Obiter inntil í morgun.
Norma	Kallar tú tað at hava funnið hann?
Hjalti	Betta hevur verið har! Tey søgdu, at ein ógvuliga ófantaliga ílætín dama hevði verið og spurt eftir honum fleiri ferðir. Hon sá út sum ein posadama, søgdu tey. Tað kann bara hava verið hon. Hon hevur jú gingið úti í regninum allan dagin, og tá hon er í hasum lagnum, varnast hon ikki hvussu hon sær út.....
Norma	So man hon skjótt koma afturáftur, meðni. Eg fari heim nú. Um Betta ikki fer beint á Stovnin, so man hon fara at banka uppá hjá mær áðrenn langt um líður..... Góðanátt, eg ringi til tykkara um hon kemur til mín.
Gelika	Tað behøvist ikki....., ajú, ring bara.....
Hurðin smekkar. Klipp í tíð. Enn ljóðmynd 2. Vindeygad er opið, larmurin av gøtuni hoyrist. Í bakgrundini hoyrist Eyðkennislagið hjá “Góðanmorgun Føroyar” úr illa innstillaðum útvarpstóli. Klikkjan av knappaborðið. Telefonin ringir.	
Gelika	<i>(í telefonina)</i> Hey Norma. Hvar ert tú.
Norma	<i>(í telefonini)</i> Á veg, eri har um eitt eygablikk. Nakað nýtt?
Gelika	Nei, her er onki nýtt..... Bye. <i>(Hornið lagt á.)</i>
Fótafet av tveimum fólki í trappunum. Hurðin brestir upp.	
Hjalti	Hygg hvønn eg fann niðri á gøtuni!
Gelika	<i>(sjokerað)</i> Betta! – Hvussu er tað tú sært út!
Hjalti	Lat hana fáa frið. Hon hevur gingið úti í háltannað døg, hvussu væntar tú at hon sær út?
Gelika	Men tú kanst ikki koma her inn við henni! Kundarnir! Hon sær út sum ein posadama, Hjalti!
Hjalti	Tveir dagar á gøtuni er nokk at fáa sjálvt eitt vælfungerandi fólk at líkjast einum rekavætti.
Fet í trappunum, hurðin fer upp.	

Norma	Betta! Endiliga! Hvar hefur tú verið?
Hjalti	Hon vil onki siga.
Norma	Onki siga? – Kom her, Betta góða. Kom og fortel Normu alt. Vit hava verið so bangin um teg. – Hygg upp á meg, Betta! Hvussu kundi tú gera hetta ímóti okkum? – Nei, góða, tú fert ongan veg nú. Kom inn til mín, so skulu vit seta okkum at práta.
Hjalti	Eg havi staðið har niðri á gøtuni í ein hálvan tíma nú, eg fái ikki orðið av henni.
Gelika	Ýjss, akkurát sum tá.....?
Hjalti	H-hmm, kanska.....
Norma	Tvætl í tykkum. Tit vita óluksálaga væl, at hon ikki tosar við hvønn sum helst, tá hon er í hasum lagnum.
Hjalti	Men eg eri ikki....
Norma	Tú tosar sum tú hefur skil til. – Kom Betta, vit fara inn til mín.
Betta hoyrist gera mótstöðu, men onki orð kemur frá henni, bert óartikulera ljóð.	
Norma	Kom nú, nei, eg sleppi ikki hondini! – Hygg! Her er mynstrið! Traka her. Ja goott.... so her..... jaaa, á hasa strikuna.... Fínt! Har sært tú, tað er slett ikki so ringt.
Føtur hoyrast renna niðan trappurnar, og hurðin brestur upp aftur.	
Bartal	<i>(rópar, pøstur)</i> Nú er nóg mikið, Norma!! Betta kemur við mær!
Hini	<i>(kløkk)</i> Bartal!
Betta	<i>(glað)</i> Bartal! Endiliga!
Norma	Hvat ger tú her?! Eg helt, tú hevði skilt, at tað var tryggast fyri teg, at halda teg burtur. – Nei, Betta! Tú verður her.
Betta	Slepp! Eg fari við Bartali. Tað kanst tú ikki bestemma!
Norma	Jú, tað kanst tú ætla, at eg kann. Eg eri verji hjá tær, og eg veit hvat er best fyri teg. Bartal og tú spældu kanska systkin, tá tit vóru smá, men hann er ikki at líta á. Hann kanst tú ikki so mikið sum lata passa uppá tínar kaktussar!
Betta	Bartal! Sig teimum, hvat tú ætlar! So kunnu tey onki gera.
Bartal	Eg veit, Betta, men eg ætlaði ikki at tosa við hasi óvættini, fyrr enn eg hevði fingið alt í lag.
Norma	Hoyr her, mín góði Bartal. Tú kanst siga og ætla hvat tú vilt, men tað er altso eg sum havi allan avgerðarættin.
Bartal	Hatta við tykkara rættindum til at skalta og valta yvir lívinum hjá Bettu, hefur onki við veruleikan at gera. Eg havi gjørt mítt heimaarbeiði.
Gelika	Tú skalt ikki koma her og hótta okkum, Benjamin Crohn, ella Bertold Carlund, skuldi eg kanska sagt?
Betta	Hvat tosar tú um Gelika?
Norma	Gelika! Betta! Blandi tykkum uttanum. – Kom ikki og sig, at eg ikki havi ávarað teg, Bartal, men nú geri eg tað so eina seinastu ferð: Letur tú ikki Bettu og okkum fáa frið, so leggja vit øll tey áhugaverdu skjølini, sum vit eiga um teg, fram í rættinum í morgin, tá Marcus-málið kemur fyri.
Bartal	Marcus-málið?
Norma	Ja, eg kann við hesum upplýsa teg um, at Petur Marcus er kundi hjá Klingspors Advokatvirkið.
Bartal	Eg havi ikki hóming av, hvat tit mósna um. Tað rakar í hvussu so er ikki meg.
Hjalti	Ikki hóming av? Hey, hvussu býttur kann man vera? Vit kunnu avdúka teg! Vit fara at ákæra teg fyri skjalafalsan og skattasvik og annað, ið kann geva tær upp til 10

	ára fongsul verður tú dæmdur!
Norma	Hjalti!
Betta	Avdúkað?
Bartal	Álvara, Norma, eg helt at tú vart so mikið at tær komin, at tú visti, at tú onki viðhald fært í hasum ákærunum.
Norma	<i>(flennur eisini)</i> Tað er øgilt tú kennur teg tryggan. Eg havi longu givið rættinum skjøluni. Og tað er tú, viðganga tað bara!
Bartal	Kanska, - kanska ikki, hvør veit? Á pappírinum havi eg onki galið gjørt. Har hava verið væl betri sakførara enn tú, mín lítla Norma, sum hava roynt seg í hasum málunum uttan at hava havt eydnuna við sær, so hví heldur tú, at tú skuldi klára tað?
Betta	<i>(biðjandi)</i> Bartal, hví sigur tú teimum ikki bara um ætlanina? Tú mást ikki lata tey gera tær fortred! Ikki aftur nú!
Bartal	Ja, góða, tað noyðist eg helst. Men stúr ikki fyri mær, tey kunnu onki gera mær.
Norma	Nú havi eg fingið nóg mikið av tykkara hemmiligheitskremmaríum. – Betta, heldur tú veruliga at hatta óvætti hevur nakað gott at bera tær?
Betta	Hann er ikki meira óvætti enn tit!
Norma	Hevur tú nú aftur gloymt, hvat hann gjørdi, - hvat hann er skyld í?
Betta	Nei, tað vóru tit!
Norma	<i>(ovurvinarlig)</i> Góðasta barn. Ársaka at eg kalli teg so, men tú ert veruliga so barnslig, Betta. Hvussu ofta hava vit ikki fortalt tær, hvussu tað veruliga gekk fyri seg? Tú minnst jú ikki.....
Betta	<i>(brýtur av, øsir seg)</i> Jú! Eg minnst væl! Tit hava altíð roynt at fylla meg við lygn. Eg veit væl hvat er satt og hvat er lygn, og nú skal allur sannleikin fram!! Eg havi eisini okkurt at avdúka. Eg eri kanska ólíkavektig, men eg eri ikki býtt!
Hjalti	<i>(knappliga ræddur)</i> Nei, nei, vit hava ongantið sagt at tú ert býtt, øs teg nú ikki so!
Betta	<i>(fer at flenna)</i> Hjalti, tann býtti her, tað er tú. Tú sært út sum tú ætlar tær at pissa í buks. Nú tá mynstri er brotið kortini, so kann hatta líka so gott koma fram eisini.
Hjalti	Betta! Tú vágar tær ikki.....
Gelika	Hvat er hatta, hon tosar um, Hjalti?
Hjalti	Onki, onki, lurta ikki eftir henni, hon er ikki rættsiktað, tað sært tú.
Betta	<i>(flennur enn meira)</i> Bartal, Nú fari eg at stuttleika mær. Nú fari eg at avdúka.....
Hjalti	Betta! Nú haldi eg, at tíð er at gevast. Eg ringi yvir á stovnin, og biðji tey koma eftir tær. Tú hevur brúk fyri at koma í eitt gott bað og so í.....
Betta	<i>(brýtur hann av)</i> Tig eina løtu, Hjalti. Lat nú meg sleppa at siga frá. <i>(aftur um at kóðna í látri)</i>
Gelika	<i>(hysterisk)</i> Hjalti, hvat snýr hetta seg um!
Hjalti	Lurta ikki eftir henni.
Betta	Tað er onki, Gelika. Tað er bara tað, at Hjalti veit, at eg onki kann siga, tí so bróti eg mynstrið. Men nú ER mynstrið brotið, so nú er hann bangin fyri, at eg skal fortelja, hvat hann altíð hevur gjørt, tá tú ikki vilt mogga við honum <i>(flennur hysteriskt)</i> Tá er hann yvuri hjá mær og vísir mær sínar "herligheitir" og hopar at eg vil fara í song við honum. Hann hevur verið hjá mær so ofta.....
Gelika	Ha'!!!
Betta	Sig ikki at tú visti av ongum?

Gelika	<i>(ýlir)</i> Hjalti! Tín FANI!! Hon er jú skítlikkað! Eg skal so..... <i>(hon hoyrist reisa seg so knappliga av kontórstólinum at hann koppar, og hon loypur um rúmið.)</i>
Bartal	Gevst, Gelika! <i>(hoyrist hvussu hann tekur í Geliku)</i>
Gelika	Slepp mær, tín lúshundur! Hetta er alt tín skyld! – Hjalti, eg drepi teg! Í øll hesi árin! Hon er jú evnaveik! Tú ert fanin ikki í ORDAN!
Norma	<i>(noyðist at rópa fyri at hoyrast gjøgnum larmin.)</i> Nú gevast tit ØLL SOMUL!! Og tað í stundini! <i>(og øll tagna. Meðan hon tosar hoyrist hon ganga um rúmið og læsa eina hurð.)</i> Gelika! Nú setur tú telefonsvararan frá og setur eitt skelti upp í neðra, at vit hava stongt. – Betta, tú kemur her til mín, tú hevur gjørt nóg mikið av ólukkum sum er. - Og Hjalti, tín idiot, tú heldur kjaft tað sum eftir er av degnum! – Bartal, tú.....
Bartal	Bartal ger akkurát tað, sum Bartal er komin fyri at gera. Tekur Bettu við sær og fer. Kom Betta.
Norma	Tað kann tað ikki vera talan um. – Hvat fær teg annars at halda, at hon hevur hug at koma við tær, sum er skyld í at hon hevur verið á stovni alt sítt lív, og ongan sjálvsagverðarætt hevur. Hevur tú veruliga fortrongt sildrekan?
Bartal	Hví skulu tit draga handan sildreka upp í alt? Vit eru her og nú, sildrekin rotnaði upp fyri 30 árum síðani, saman við mínum dreymum um eitt barndómsheim. Men tað er eitt yvirstaðið kapittul. Tað er nú vit liva!
Norma	Nú og her er altíð bundið av tí, ið var. Og eg veit, hvat er best fyri Bettu. Tað er IKKI tú.
Bartal	So? Tú veitst altíð so forbiðið væl, hvat er gott fyri onnur. Tað var kanska eisini best fyri meg, at verða noyddur aftur á Barnaheimið? Best fyri Bettu at fáa at vita, at alt hon mintist bara var heilaspuni? Best at noyða lítlabeiggja at gifta seg við barndómskammeratinum, sjálvt um tey onki lögdu í hvørt annað, so loyndarmálið bleiv í familjuni? Heldur tú, at tú í allar ævir kanst renna runt og spæla várharra og avgera lagnurnar hjá øðrum menniskjum? Nei, Norma Klingspor, tað er tú sum mást gevast.
Betta	<i>(rødd hennara er heilt broytt, hon ljóðar ræðsluslugin)</i> Hjalti! Hvat skalt tú við hasum knívinum? Tað er farligt! Babba sigur, at man má ikki spæla við knív!
Hjalti	Hvønn knív?
Norma	<i>(suffar)</i> Harragud, nú er galið aftur. Hon hevur ikki tikið medicin í næstan 2 døgnum, tá mátti sláa klikk fyrr ella seinni.....
Betta	Bartal, sig við Hjalta, at hann ikki skal skera í handan vemmiliga hvalin, hann stinkar.
Bartal	<i>(blíðliga)</i> Betta, tú ert her, - á skrivstovuni hjá Normu og teimum.....
Norma	<i>(listinlærd)</i> Betta, bað Bartal Hjalta um at steðga?
Betta	Nei, tað gjørdi hann ikki. Hann segði: <i>”Tig við tær Betta, tað er spennandi! Vit mugu vita, hvat hendir.”</i>
Norma	Hvat hendi so, Betta?
Hjalti	Norma, hvat gert tú!?!?
Betta	Ikki, Norma, ikki!! Eg vil ikki! Eg haldi hatta er so ólekkurt!! Hann stinkar so illa, eg vil ikki standa so nær. Hví skal eg hyggja?
Gelika	Norma! Tú gert tað við vilja! Tú fært hana til at minnast! Hvat feilar tær! Tit eru øll blivin ør!
Norma	Nú skal hon síggja, at hetjan hjá henni ikki er so góð, sum hon heldur. Vil hon minnast, so skal hon sanniliga sleppa at minnast, - tað heila, - ikki bara tað sum

	passar harra Caliban her.
Bartal	Ert tú greið yvir konsekvensirnar hatta kann fáa?
Norma	Umleið líka greið, sum tú vart yvir konsekvensirnar av, at tú knappliga aftaná 30 ár dukkaði upp í hennara – og okkara, lívi.
Bartal	Eg eri so hamrandi líkaglaður við tykkara smáu smálígu lív, tað er hennara eg bekymri meg um, hon skal hava loyvi at liva.
Gelika	Hví befattar tú teg við hana? Hon er svøk! Har er onki at gera.
Betta	Nei, góðu ikki gera hatta! (<i>nístir</i>) Ikki skera í hann!!!
Hjalti	Gevist við hasum! Hygg eftir henni! Hon er aftur tá tað hendi!
Betta	Hvat var hatta, hvat var hatta!! Tað spruttaði úr honum. Hygga klæðini hjá mær? Hvat er hetta? (<i>skríggjar</i>) Tað er blóð!!!! Bartal! Troyggjan er full av blóði!! Tað stinkar! (<i>er um at spýggja</i>) Fá tað vekk Bartal!!
Norma	Betta, hvat ger Bartal nú?? Fortel mær tað.
Betta	Hann sigur: "Hatta er ikki so farligt, hvalurin punkteraði bara, ongin bað teg standa beint har." Men Norma bað meg standa har!! (<i>stórgrætur</i>) Lat vera, ikki blíva við at skera í hatta. Hjálp mær at fáa hetta av klæðunum, mamma verur so ill!! Norma hjálp mær! Hví eru tit so vemmilig?
Norma	Hvør hjálpti tær?
Betta	Norma, eg kann ikki fara úr troyggjuni, eg veri køld. Góða turka tað av! Eg havi fingið uppí hárið eisini! Tað stinkar, tað stinkar.... (<i>grætur framvegis allatíðina, meðan hon tosar, er púra panisk</i>) Ikki..... ikki..... hvat er hatta?.....Ein SLANGA!!.....
Strondin.	
Bartal	Vera rólig lítlasystir, hatta er bara garnarnir. Hygg her.
Betta	Ikki koma her við hasum Bartal!!
Hjalti	Slappa av títt pinkubarn, hetta er bara har sum kukkurin hjá hvalinum er í.
Betta	Ikki koma her við tí! Eg vil ikki!
Gelika	Kom og viti hvussu langt tað er! Gev mær ein enda, so toga vit teir so langt vit kunnu.
Norma	Eg skal skritta tað. – Statt ikki fyri alla tíðina, Betta! Flyt teg.
Betta	Ikki skumpa! – Av eg detti! – Neeeeeeiii.
Gelika	Bartal, kom og hjálp at toga, tað er so slímut, eg klári ikki at toga tað einsamøll.
Bartal	Halt kjaft hetta er ólekkurt!
Hjalti	Toga bara, vit fara oman í aldurnar at vaska okkum aftaná. Vit leypa bara úti.
Bartal	Forbiðið skeg allíkavæl.
Gelika	Nær fara vit at spæla røvarapoliti?
Hjalti	Tá vit hava mátað garnarnar.
Gelika	Vit fara at brúka teir at binda tykkum við!
Norma	Geri bara tað, tit fanga okkum ikki kortini.
Hjalti	Nei, vit renna nógv skjótari
Betta	(<i>enn grátandi</i>) Eg vil ikki spæla røvarapoliti
Gelika	Far so heim við tær.
Betta	Eg tori ikki at fara heim soleiðis
Bartal	Kom nú, nú spæla vit eina løtu, so skal eg fylgja tær heim. Eg skal siga við mammu

	tína, at tað var eitt óhapp, so verður hon ikki ill.
Aftur í skrivstovuni	
Betta	<i>(er enn í sínum minnum)</i> Eg vil ikki spæla við, eg vil heim. Haldi uppat at gera hatta!!! – Ikki spæla!! Nei, eg eri ikki politi! Nei, eg vil heldur ikki vera røvari. <i>(skríggjar)</i> Nei, nei, ikki fanga meg, eg vil ikki vera við!! Tak hatta vekk!! Ikki koyra tað á meg!
Norma	Hvat ger Bartal, Betta?
Betta	Bartal, ikki tú eisini..... eg vil ikki, eg vil ikki...
Bartal	Norma, nú gevst tú! Hví skalt tú rippa sárini upp?
Norma	Hví ikki tað? Hví skal hon sleppa at halda, at tú vart so nógv betur enn vit onnur? Vit gjørdu tað øll fyra.
Hjalti	Vit kundu ikki vita, at hon fór at blíva klikkað. Tað var bara til stuttleikar!
Betta	<i>(er púra frá sær sjálvari)</i> Ikki, ikki, ikki!!! Lat meg sleppa heim, - ikki binda meg, eg eri ikki røvari. Eg fái ikki rørt meg, koyr hatta vemmiliga vekk! <i>(Hon hoyrist søkka saman í gráti og restina av scenuni hoyrist hennara stilli grátur í bakgrundini.)</i>
Bartal	Tit gloyma, hvør tað var sum steðgaði spælinum.
Gelika	Tað kann vera púra líkamikið, tað kundi havt verið einoghvør av okkum. Tað var heilt tilvildarligt, at tað var tú. Tú vart kortini við.
Bartal	Hevði eg bakkað út beinanvegin, høvdu tit argað meg enn meira enn tit gjørdu, og tit høvdu helst kortini givið mær alla skyldina. Eg var so lætt offur, har var ongin sum forsvaraði meg.
Norma	<i>(háandi)</i> Sum tað er synd í tær. Ætlar tú at ganga og taka synd í tær sjálvum alt lívið?
Bartal	Eg havi ongantið tikið synd í mær sjálvum síðani tá. Eg gavst við at hugsa um tað stutt eftir, nyttaði onki, mátti yvirliva. Tit hava ikki verið í mínum tonkum í næstan 30 ár.
Hjalti	So, hví komst tú so aftur at hevna teg?
Bartal	Eg havi pínadoyð ongantið hvørki ætlað ella roynt at hevna meg. Tit er totalt paranoid.
Gelika	Hví sendi tú so hasi sms'ini?
Bartal	Hvat fyri sms'ir?
Norma	Bíðja, nei..... tað kann ikki passa..... Tað er ikki..... Jú tað má tað vera.....
Hjalti	Hvat?
Norma	Betta hevur sent tey!
Hjalti	Betta?! Men hon hevur onga fartelefon.
Bartal	<i>(tónaleys rødd)</i> Jú eg gav henni eina. – Fyri at hon skuldi ringja til mín, tá hon hevði hug.
Gelika	Men hví gjørði hon hatta?!
Norma	Hon hevur gingið og billað sær inn, at Bartal onga skyld hevur í nøkrum. Hon hevur tikið ein part av skyldina fyri at Bartal onki heim fekk uppá seg, tí hevði hon ikki blivið sum hon bleiv, so hevði hann helst ikki verið sendur burtur. Ja, og so sær hon bara okkum sum teir stóru syndararnir sum eru skyld í Bartalsa – og síni egnu ólukku.
Hjalti	Men tað eru vit sum hava verið um hana.....
Norma	Vorið sum máti tú hevur verið um hana!

Gelika	Men hví fekk hon brøvini at ljóða, sum tey komu frá Bartal?
Norma	Haldi hon ynskidroymdi, at hann veruliga skuldi fara at hevna seg og so koma sum riddarin á tí hvíta hestinum og taka hana við sær. Har er so lítil realitetssansur í hennara lítla høvdi. Men nú vit hava fingið alt uppá pláss, so skulu vit bara líka greina tey seinastu loyndarmálini. Bartal, hvat var tað, sum hastaði so, at tú ikki vart inni, tá Betta endiliga kom til tín? Tað var jú tí, tú bíðjaði eftir.
Bartal	Eg var og fekk øll skjølina í ordan, so eg kundi fáa loyvi.
Norma	Loyvi til hvat?
Bartal	At flyta Bettu til síni egnu hús.
Norma	Síni egnu hús? Men Betta eigur ongi hús! Og hon er heldur ikki før fyri at búgva einsmøll.
Bartal	Eg havi keypt henni eini hús í heimbygdini. Og hon hevði saktans kunnað búið einsamøll, um tað kom ein heimahjálp, sum ansaði eftir, at hon tók medicin regluliga. Eg tosaði við læknan.
Norma	Men hví? Hví kemur tú her so langt aftaná og vilt broyta alt? Tú kundi bara vera blivin burtur! Vit høvdu tað øll fínt.
Bartal	Ongin tykkara hevur tað fínt. Lívið hjá Bettu er onki lív, og tit ganga runt irritaði inn á hana, tí hon bindur tykkum 3 saman, sum ikki orka fyri hvørjum øðrum. - Og eg hevði eisini ringa samvitsku, vildi royna at gera okkurt gott aftur, nú eg hevði ráð.....
Gelika	Tað vil siga..... at vit sleppa undan henni!?
Bartal	Ja, soleiðis kann man gott siga tað.....
Hjalti	Norma, eg havi ikki tora at sagt tað, - men gudarnir skulu vita, at eg havi longst eftir tí: Gelika, eg vil skiljast! Eg orki ikki at liva saman við tær. Tú ert tað ringasta sum nakrantíð er hent mær, - og tú Norma, tú hevur alla skyldina!! Tú noyddi meg at gifta meg við henni! Tú visti væl, at hon var ikki uppá vegin, at tað bara var eitt trix! – Øll hesi árin havi eg gjørt, sum tú baðst meg, men nú kann vera nóg mikið.
Norma	Hjalti! Hvat er tað tú sigur? Eg havi altíð bara viljað tær tað besta, altíð ansað eftir tær, altíð.....
Gelika	Fínt Hjalti! Tað er onki eg heldur vil! So kanst tú fara við tíni svøku elskarindu um tú vilt, men meg skalt tú ikki koma krúpandi aftur til! – Og Norma, eg kann líka so gott siga tað beinanvegin. Eg sigi upp! Tað er ongin orsök til at eg gangi her og trælíst fyri mína ex-svigarinnu. Eg havi tolt títt gall nú í 30 ár, lurtað eftir tínum slímutu ráðum. Ongantið hava tey gjørt mær nakað gagn!
Norma	Men Gelika!? Hevur tú ikki havt tað gott her, hevur.....
Bartal	<i>(milt)</i> Hjjssss, Norma, - lat nú børnini vaksa upp, tær nýtist ikki at verja tey longur....
Norma	<i>(hevur púra mist allan tann autoritetin hon plagar at hava í røddini)</i> Men hvat skal eg so gera? Tey hava altíð verið her.....
Bartal	Einaferð noyðist ungammaman at sleppa pisunum á flog.....
Norma	Men Betta...?
Bartal	Eg skal taka mær av henni. Eg havi fingið loyvi frá fastrini, tú manglar bara at útflyggja mær pappírini. – Men tað er seint nú, tað man vera tíð uppá at Betta kemur heim á stovnin. - Kom Betta, eg skal fylgja tær heim.
Betta	Nei, Bartal. <i>(skríggar)</i> TIT GJØRDU TAÐ ØLL! TIT BUNDU MEG VIÐ HASUM ÓLEKRU, STINKANDI TARMUNUM HJÁ SILDREKANUM! Tit hava øll skyldina. Og nú er onki at gera, tað eru tit sum hava tapt. <i>(fer at flenna ein sinnisjúkan latur)</i> Tú hevur tapt, Norma! Ongin er eftir hjá tær. Tú ert líka neyðarslig og einsamøll,

sum eg havi verið alt mitt lív!

Og Gelika, nú heldur tú, at tú hefur frígjört teg! Snýt ikki teg sjálva, trælalyndi er í tær, tú verður altíð trælur! –

Hjalti, tú heldur, at tað bara var Gelika, sum var títt problem. Ha ha ha! Ongin vil hava teg Hjalti! Og so slett ikki eg, tað hopi eg tú eftirhondini hefur funnið út av.

Og tú, góði Bartal. Tað var pent hugsa øll ætlanin hjá tær, men so lætt er tað bara ikki! Tú helt, at tú kundi koma her og spæla frelsandi eingil. Eg havi altíð vitað, at tú vart ongin eingil, men eg var kortini góð við teg, tú vart mín stóribeggi, tú vardi meg altíð, - altíð, - inntil tann dagin! Tá bleivst tú líka sum hini! Tú hugsaði meira um, hvat tey fóru at siga, um tú ikki tordi at vera við til tað síðsta, - tú ofraði tína lítlusystur fyri at halda uppá vinirnar! Og har sært tú, hvat tú fekst burturúr tí! Tey sviku teg øll. Svíkjarar verða altíð sviknir, visti tú ikki tað?

Og so bleivst tú bara vekk í 30 ár! Eg hevði havt brúk fyri tær tá! Tá eg var einsamøll, tá øll hildu, at eg var svøk, men ongin hugsaði um at gera nakað fyri meg, bara krógva meg burtur. Nú er for seint, Bartal. Eg vil ikki hava tíni hús, eg eri von at vera á Stovninum, eg kenni øll har, tey eru fitt við meg, og eg sleppi at vera so svøk eg havi hug, uttan at nakar dømir meg fyri tað. Har eri eg Betta. Fari eg aftur til bygdina, verið eg bara dóttir Tullinius, bygðaráðsformannin, hon sum bleiv svøk, tú veitst.

Men takk fyri telefonina, hon var stuttlig at hava at spæla við. (*Trýstir á knøttarnar á fartelefonini*)..... Hallo? Tað eri eg, Betta. Eg havi tað gott, eri á skrivstovuni hjá Normu. Kunnu tit ikki koma eftir mær? Eg eri so móð. Nei, eg skal ongantíð gera tað aftur, eg ætlaði ikki at gera *tykkum* bangin, - ikki tykkum.....